

METAFYSIKK OG MUSIKALITET

Ordet metafysikk er en kilde til nostalgi for oss filosofer. Det bringer tanken tilbake til den tiden da filosofien var vitenskapenes dronning. Men metafysikken var lenge i vanry. Siden Immanuel Kants *Kritikk av den rene fornuft* har den blitt angrepet av så forskjellige figurer som Carnap og Heidegger, Wittgenstein og Habermas.

Under et foredrag i Oslo ble filosofen John Hawthorne møtt med innvendingen: ”Men dette er jo metafysikk!” Han svarte: ”Jeg bedriver filosofi som om Kant aldri har eksistert.” Man kan være enig eller uenig i denne programmerklæringen. Faktum er at metafysikk i dag er et blomstrende område for filosofisk forskning.

Metafysikk handler om alt som eksisterer, og om hva som kan eksistere. Innen metafysikken viskes dermed grensene til andre fagfelt ut. Teolog Atle Søvik og fysiker Gry Merete Tveten er *Filosofiske supplements* eksempel på dette. Søvik tar for seg det eldgamle spørsmålet om hvordan en god og allmektig Gud kan tillate ondskap. Tveten

skriver om en langt nyere problemstilling; om kvantefysikk og muligheten for at science fiction-entusiastenes våte drøm teleportering skal gå i oppfyllelse.

Metafysikkens beskjeftigelse med spørsmålet om hva som eksisterer i verden bringer oss over i det spenningsfylte forholdet mellom vitenskap og common sense. I lys av denne problematikken tar Heine Holmen fatt i hvordan vi skal forstå våre handlinger, mens Tore Andvig skriver om hvor fargene bor.

I intervjudelen får du beske angrep på Kant fra John Hawthorne. I tillegg drøfter Cathrine Holst og Eric Oberheim vitenskapsfilosofi, i lys av feminisme og Paul Feyerabend.

Metafysikere er som musikere uten musikalske evner, sa Rudolf Carnap. Selv om dette nummeret neppe oppfordrer til allsang, håper vi at du likevel vil finne en og annen tekst hvor du kan nynne med.

God lesning!

Trine Antonsen og Andreas Brekke Carlsson
Redaktører